

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Dolj

Str. Mitropolit Firmilian nr. 2, Craiova,
jud. Dolj
Tel : 0251 410718, 0251 410683,
Fax : 0251 525925
e-mail : Date.Craiova.DJ@mfinante.ro

DECIZIA nr.69/2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.
impotriva Deciziei de Impunere nr.Y

S.C. X SRL cu domiciliul fiscal in strada Y, Craiova, Dolj, inregistrata la Oficiul Registrului Comertului Dolj sub nr.Y si avand codul de inregistrare fiscala RO Y, formuleaza contestatie partiala impotriva Deciziei de Impunere nr.Y si a Raportului de inspectie fiscala nr.Y intocmit de organele de control din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice – Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii in suma totala de Y RON reprezentand:

- Impozit pe profit – Y lei;
- Majorari de intarziere aferente impozitului pe profit – Y lei;
- TVA – Y lei;
- Majorari de intarziere aferente TVA suplimentara – Y lei;
- Majorari de intarziere TVA – Y lei.

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y, indeplineste conditiile de procedura prevazute de art. 207 alin (1) din O.G. nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la analiza pe fond a contestatiei.

I. In motivarea contestatiei, societatea contestatoare sustine urmatoarele:

“1. Organul de inspectie fiscala a constata ca societatea a inregistrat, in luna februarie 2006, in contul 611 “cheltuieli cu reparatiile”, suma de Y lei, in baza facturii nr.Y, reprezentand contravaloare materiale si manopera constructii conform anexa emisa de S.C. X SRL din Craiova. Analizand documentele, organul de inspectie fiscala a apreciat ca lucrarile au contribuit la cresterea gradului de confort si ambient a constructiei “showroom auto” si in consecinta a stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal in suma de Y lei. Cele retinute de organul de inspectie fiscala sunt netemeinice deoarece in fapt aceste lucrari au reprezentat lucrari de reparatii, fiind necesare pentru restabilirea starii initiale a bunului.

Dupa cum rezulta din documentele pe care le anexam, aceste reparatii au fost ocazionate de deteriorarea a acoperisului la showroom si service, iar remedierea acestor deteriorari prin inclocuirea izolatiei a fost solutia tehnica propusa de constructor. Faptul ca s-a schimbat materialul cu care s-a realizat izolatia nu este de natura sa califice lucrarea ca fiind o imbunatatire a parametrilor initiali ai cladirii. Practic s-a inlocuit o izolatie cu alta izolatie, avand aceleasi caracteristici tehnice, care nu a dus la imbunatatirea parametrilor initiali, fiind doar o solutie tehnica alternativa.

Anexam documente din care rezulta aceasta stare de fapt (referat de instiintare a conducerii, despre deteriorarile intervenite la acoperis, solutia tehnica propusa de constructor, comanda ferma a unitatii noastre pentru realizarea reparatiilor).

2. Organul de inspectie fiscala a constatat ca in luna aprilie 2006, societatea a inregistrat cheltuieli deductibile cu tichetele de masa acordate salariatilor in suma de Y lei. Organul de inspectie fiscala a considerat ca societatea a incalcat prevederile art.15, al.1 si 2 din OUG nr.79/2001, deoarece societatea inregistra in luna respectiv obligatii bugetare neachitate la scadenta, respectiv impozit pe profit, si a considerat ca fiind nedeductibila fiscal cheltuiala cu tichetele de masa.

Cele sustinute de organul de inspectie fiscala sunt nelegale deoarece potrivit temeiului legal invocat de organul de inspectie fiscala consideram ca deductibilitatea cheltuielilor cu tichetele de masa nu este conditionata de absenta datoriilor la bugetul de stat.

Potrivit art.21, al.3, lit.e din Codul Fiscal, sunt incluse in categoria chetuielilor cu deductibilitate limitata la calculul impozitului pe profit.

Interpretand literal, textul mai sus mentionat, observam ca acordarea tichetelor de masa, potrivit legii, este cheltuiala deductibila limitat.

Textul nu precizeaza la care anume prevederi legale se refera, dar desigur, nu poate fi vorba decat de legea speciala, respectiv Legea nr.142/1998, in care este reglementat regimul juridic al tichetelor de masa tocmai pentru a fixa <<limita>> deductibilitatii, in sensul de <<cuantum>>, respectiv: acordarea unui tichet cu

valoarea nominala aprobata de Guvern, pentru fiecare zi lucratoare: neacordarea tichetelor in zilele in care salariatul este in concediu, sau in delegatie, etc.

Dat fiind faptul ca in textul mai sus citat, legiuitorul nu a conditionat caracterul deductibil al cheltuielii cu tichetele de masa de lipsa obligatiilor restante la bugetul consolidat al statului, putem deduce ca intentia legiuitorului a fost trimiterea la alte acte normative, prin sintagma <<potrivit legii>> sa vizeze doar legea speciala si nicidecum OUG nr.79/2001.

Subliniem faptul ca o astfel de conditionare, referitoare la deductibilitatea, nu exista nici in legea speciala, respectiv Legea nr.142/1998 privind acordarea tichetelor de masa si nici chiar in OUG nr.79/2001 invocata de organul de inspectie fiscala.

3. Organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea a inregistrat cheltuieli cu deplasarile (cont 625) in suma de Y lei si TVA deductibila in suma de Y lei in baza facturilor nr.Y in valoare totala de Y lei din care TVA Y lei, reprezentand "Refacturare Audi Drifting Experience Finlanda" si nr. Y in valoare totala de Y lei din care TVA de Y lei, reprezentand "Refacturare cheltuieli deplasari inter/extern dealer – avion Andaluzia" emise de S.C. X SRL. Apreciind ca societatea nu detine documente justificative care sa ateste ca serviciul a fost achizitionat in folosul operatiunilor taxabile, organul de inspectie fiscala stabileste TVA nedeductibila in suma de Y lei.

Cele retinute de organul de inspectie fiscala sunt netemeinice si nelegale deoarece:

Potrivit contractului de distribuire autoturisme Audi incheiat de societatea noastra cu Porsche Romania suntem obligati sa participam la conferintele Distribuitorilor Audi, la congresele si evenimentele de lansare de produs.

Cele doua deplasari la care se face referire au fost efectuate pentru respectarea obligatiilor contractuale mai sus mentionate, la deplasari participand doi salariati ai societatii.

Deplasarile salariatilor SC X SRL s-au facut ca urmare a invitatiilor adresate de Porsche Romania prin e-mail.

Intrucat organizarea deplasarilor s-a realizat de Porsche Romania, societatea noastra nu este indreptatita sa detina facturi pentru cazare, transport, etc aferente deplasarilor de la furnizorii de astfel de servicii, noi detinand facturi emise de Porsche Romania. Insa suntem in posesia unor documente pe care noi le consideram ca suficiente pentru a justifica ca deplasarile s-au facut in interesul afacerii: facturi emise de Porsche Romania, situatia refacturarii participarii la Audi Driving Experience Finlanda, certificatele emise de organizator participantilor la Audi Driving Experience Finlanda, ecusoanele participantilor, tichetele electronice de avion, programul de desfasurare a evenimentului.

Avand in vedere cele mai sus mentionate consideram ca societatea si-a exercitat in mod corect dreptul de deducere a TVA in suma de X lei.

4. Controlul a apreciat ca societatea in mod eronat nu a colectat, in perioada ianuarie – decembrie 2006, TVA aferenta avansurilor incasate de la clienti diversi in vederea achizitionarii de autoturisme, incalcand prevederile art.134, al.5, lit.b din Codul Fiscal. Ca urmare controlul a procedat la recalcularea lunara a TVA pentru perioada ianuarie – decembrie 2006, rezultand majorari de intarziere in suma de Y lei.

Sustinerile organului de inspectie fiscala sunt nelegale deoarece, societatea noastra a procedat corect, in baza art.134, al.5 lit.b teza a II –a din Codul Fiscal (in vigoare in anul 2006), atunci cand nu a colectat TVA pentru sumele incasate drept avansuri de la clienti.

Prin art.134, al.5, lit.b teza a II-a din Codul Fiscal, se creaza o exceptie de la regula potrivit careia in cazul avansurilor incasate TVA este exigibila anticipat. Potrivit acestui articol, in cazul avansurilor incasate pentru plata importurilor si a drepturilor vamale, nu intervine exigibilitatea anticipata a TVA.

Aceasta prevedere se aplica atat in cazul avansurilor incasate direct de importator, dar si in cazul avansurilor incasate de un furnizor care face plata catre importator, cum este situatia noastra.

Aceasi opinie este impartasita si de organul fiscal local, care la solicitarea noastra exprima acelasi punct de vedere (anexam adresa nr.Y emisa de AFP a municipiului Craiova), dar si de alte organe fiscale din tara (anexam adresa Y emisa de DGFP Neamt).

Interpretarea organului de inspectie fiscala data textului legal in discutie este eronata si singulara, si , in mod arbitrar, ignora opinia exprimata deja de organul fiscal local, pe al carui punct de vedere ne-am bazat pentru a aplica avansurilor incasate acest tratament fiscal.

In conditiile in care, in cazul nostru, avansurile incasate au fost virate integral la Porsche Romania care a efectuat plata catre furnizorul extern, consideram ca ne incadram in ipoteza art.134, al.5, lit.b teza a II-a si pe cale de consecinta nu trebuia sa colectam TVA pentru aceste avansuri. Asadar majorari de intarziere in suma de Y lei, au fost calculate in mod eronat.

Va solicitam admiterea contestatiei, anulara partiala a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr.Y, a Raportului de inspectie fiscala nr.Y anexa a acestei decizii.

In drept, ne intemeiem prezenta contestatie pe dispozitiile art.205 si urm. Din Codul de Procedura Fiscala”.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y si Decizia de Impunere nr.Y incheiata de organele de control din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y lei, reprezentand impozit pe profit, TVA si majorari de intarziere aferente. Din totalul obligatiilor fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.Y, S.C. X SRL contesta suma de Y lei, reprezentand:

- Impozit pe profit – Y lei;
- Majorari de intarziere aferente impozitului pe profit – Y lei;
- TVA – Y lei;
- Majorari de intarziere aferente TVA suplimentara – Y lei;
- Majorari de intarziere TVA – Y lei.

Verificarea s-a efectuat in perioada 06.01.2009 – 26.01.2009 la punctul de lucru al contribuabilului si a cuprins perioada:

- 01.01.2006 – 31.12.2007 pentru impozitul pe profit;
- 01.01.2006 – 30.11.2008 pentru TVA, impozit salarii, contributia de asigurari sociale, contributia de asigurari sociale de sanatate, contributia la fondul de somaj si fondul pentru accidente si boli profesionale, impozitul pe dividende.
- 01.01.2006 – 30.11.2006 pentru varsaminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap;
- 01.01.2006 – 30.11.2008 pentru contributia pentru concedii si indemnizatii;
- 01.01.2007 – 30.11.2008 pentru fondul degarantare pentru plata creantelor sociale;

1. Referitor la impozitul pe profit.

Prin Decizia de impunere fiscala s-au stabilit urmatoarele:

In fapt, in luna februarie 2006 societatea a inregistrat in contul 611 “cheltuieli cu reparatiile” suma de Y lei, in baza facturii nr.Y reprezentand << contravaloare materiale si manopera constructii conform anexa>> emisa de SC X SRL Craiova. Din analiza documentelor prezentate de societate, rezulta ca lucrarile au constat in: placarea cu etalight silver, termoizolatii si montaj rigips si au contribuit la cresterea gradului de confort si ambient a constructiei showroom auto.

In drept, au fost incalcate prevederile art.24, al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

In fapt, in luna aprilie 2006 societatea a inregistrat cheltuieli cu tichetele de masa acordate salariatilor in suma de Y lei, pe care in mod eronat le-a considerat deductibile fiscal la calculul profitului impozabil, deoarece in aceasta luna societatea a inregistrat obligatii bugetare neachitate la scadenta, respectiv impozitul pe profit.

In drept, au fost incalcate prevederile art.15, al.1 si 2 din OUG nr.79/2001 si art.21, al.3, lit.e din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata.

Prin Decizia de impunere fiscala s-au stabilit urmatoarele:

In fapt, societatea a inregistrat cheltuieli cu deplasarile (cont 625) in suma de Y lei si TVA deductibila in suma de Y lei in baza facturilor FXY in valoare totala de Y lei din care TVA de Y lei, reprezentand “Refacturare Audi Drifting Experience Finlanda si nr.Y in valoare totala de Y lei din care TVA de Y lei,

reprezentand "Refacturare cheltuieli deplasari intern/exter dealer – avion Andaluzia" emise de SC X SRL. Controlul a constatat ca societatea nu detine documente justificative care sa ateste ca serviciul a fost achizitionat in folosul operatiunilor taxabile.

In Nota explicativa data de administratorul X aceasta precizeaza printre altele ca: "Intrucat organizarea deplasarilor s-a realizat de Porche Romania, societatea nu este indreptatita sa detina facturi pentru cazare, transport, etc, aferente deplasarilor".

In drept, au fost incalcate prevederile art.145, al.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, stabilind o diferenta de TVA deductibila in suma de 11100 lei.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat in perioada ianuarie – decembrie 2006 ca societatea in mod eronat nu a colectat TVA aferenta avansurilor incasate de la clientii diversi in vederea achizitionarii de autoturisme.

In drept, au fost incalcate prevederile art.134, al.5, lit.b din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

Fata de cele mentionate organele de control au procedat la recalcularea lunara a TVA pentru perioada ianuarie - decembrie 2006 rezultand majorari de intarziere in suma de Y lei.

III. Din analiza actelor si documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivele invocate de societatea contestatoare si constatările organului de control, in raport cu actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P. DOLJ este daca masura prin care au fost stabilite obligatii suplimentare de plata in sarcina S.C. X SRL a fost data cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

1. Referitor la punctul 1 din contestatie prin care contestatoarea considera nelegala masura stabilita de organele de control prin care sunt considerate cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile in suma de Y lei, reprezentand contravaloare materiale si manopera constructii cuprinse in factura nr.Y aratam urmatoarele:

Contestatoarea motiveaza ca aceste cheltuieli reprezinta de fapt cheltuieli de reparatii si nicidecum cheltuieli de imbunatatire a parametrilor initiali ai cladirii.

Motivand acest lucru contestatoarea nu invoca nici un temei legal care ar veni in sprijinul sustinerilor sale.

In fapt, in luna februarie 2006 societatea a inregistrat in contul 611 "cheltuieli cu reparatiile" suma de Y lei, in baza facturii nr.Y reprezentand << contravaloare materiale si manopera constructii conform anexa>> emisa de SC X SRL Craiova. Din analiza documentelor prezentate de societate, rezulta ca lucrarile au constatat in: placarea cu etalight silver, termoizolatii si montaj rigips si au contribuit la cresterea gradului de confort si ambient a constructiei showroom auto.

In drept, art.24, al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal prevede:

“ART. 24

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.”

Se desprinde faptul ca legiuitorul utilizeaza notiunea de imbunatatire a mijlocului fix. Este de la sine inteles ca prin lucrarile efectuate care in fapt au constat in: placarea cu etalight silver, termoizolatii si montaj rigips s-au imbunatatit parametrii mijlocului fix.

Datorita acestui lucru este foarte clar ca sunt incidente prevederile art.24, al. 1 fiind in situatia imbunatatirii calitatilor mijlocului fix. Ca o consecinta trebuie aplicate prevedrile art.24, al.6 si anume:

“ART. 24

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

- a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;
- b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor, precum și pentru computere și echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;
- c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.”

In consecinta eronat a fost cuprinsa suma de Y lei integral pe costuri in luna in care s-a ocazionat. Din punct de vedere legal contestatoarea trebuia sa tina cont de prevederile legale sus mentionate si avea obligatia sa inregistreze lunar cota parte din amortizarea acestor cheltuieli.

Fata de cele prezentate organul de solutionare constata ca masura prin care suma de Y lei a fost considerata de organele de inspectie fiscala ca si cheltuiala nedeductibila la calculul profitului impozabil a fost data cu respectarea prevederilor legale in vigoare. Prin urmare pentru acest capat de cerere urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X SRL Craiova.

2. Referitor la pct.2 din contestatie organele de solutionare retin urmatoarele;

In fapt, in luna aprilie 2006 societatea a inregistrat cheltuieli cu tichetele de masa acordate salariatilor in suma de Y lei.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca in mod eronat petenta a considerat aceste cheltuieli deductibile fiscal la calculul profitului impozabil in luna in care a inregistrat obligatii bugetare neachitate la scadenta, respectiv aprilie 2006.

In drept, art. 15, alin. 1 si 2 din O.U.G. 79/2001 precizeaza :

“ART. 15

(1) Angajatorii care înregistrează obligații bugetare neachitate la scadență, dar pentru care au obținut înlesniri la plata acestora de la Ministerul Finanțelor Publice,

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și celelalte autorități ale administrației publice centrale sau ale administrației publice locale, după caz, pot acorda salariaților tichete de masă, în condițiile legii, începând cu luna următoare celei în care și-au achitat obligațiile bugetare restante sau au obținut înlesniri la plata acestora.

(2) Începând cu luna în care înregistrează obligații bugetare restante sau pierd înlesnirile la plata acestora angajatorii nu mai pot acorda tichete de masă salariaților pe perioada în care înregistrează obligații bugetare restante, în condițiile legii.”

În drept, art. 21, alin. 3, lit. e din Legea nr. 571/2003 , privind Codul Fiscal, ce face referire la caracterul limitativ al cheltuielilor deductibile la calculul profitului impozabil precizează :

" cheltuielile reprezentând tichete de masa acordate de angajatori, potrivit legii".

Referitor la motivatia contestatoarei si anume ca art.21 alin.3 lit e din Legea 571/2003 stabileste “deducibile cheltuielile reprezentand tichetele de masa acordate de angajatori , potrivit legii,, aratam urmatoarele:

Este adevarat ca acestea sunt deductibile dar numai in conditiile respectarii de catre contestatoare a dispozitiilor prevazute la art.15 alin.1 si alin.2 din OUG 79/2001 mai sus mentionat. Astfel potrivit reglementarilor mentionate contestatoarea putea acorda salariatilor tichete de masa dar numai in conditiile in care nu inregistra obligatii bugetare restante.

În concluzie, organul de soluționare a contestațiilor reține ca este legală măsura dispusă de organele de inspecție fiscală potrivit căreia au considerat nedeductibile fiscal cheltuielile cu tichetele de masă în suma de Y lei întrucât OG nr.79/2003 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar precizează în mod explicit ca se condiționează acordarea tichetelor de masă, de achitarea, de către angajatori, a tuturor obligațiilor bugetare.

Astfel organul de inspecție fiscală a procedat în mod legal la calcularea impozitului pe profit suplimentar aferent cheltuielilor nedeductibile cu tichetele de masă, urmand a se respinge contestatia pentru acest capat de cerere.

3. Referitor la pct.3 din contestație organele de soluționare rețin următoarele;

În fapt, societatea a înregistrat cheltuieli cu deplasările (cont 625) în suma de Y lei și TVA deductibilă în suma de Y lei în baza facturilor FXY în valoare totală de Y lei din care TVA de Y lei, reprezentând “Refacturare Audi Drifting Experience Finlanda și nr.FXY în valoare totală de Y lei din care TVA de Y lei, reprezentând “Refacturare cheltuieli deplasări intern/extern dealer – avion Andaluzia” emise de SC X SRL. Controlul a constatat ca societatea nu deține documente justificative care să ateste ca serviciul a fost achiziționat în folosul operațiunilor taxabile.

În Nota explicativă dată de administratorul X aceasta precizează printre altele ca: “Întrucât organizarea deplasărilor s-a realizat de Porche România,

societatea nu este îndreptăţită să deţină facturi pentru cazare, transport, etc, aferente deplasărilor”.

Totodată societatea contestatoare precizează:

“Potrivit contractului de distribuire autoturisme Audi încheiat de societatea noastră cu Porsche Romania suntem obligaţi să participăm la conferinţele Distribuitorilor Audi, la congresele şi evenimentele de lansare de produs.

Cele două deplasări la care se face referire au fost efectuate pentru respectarea obligaţiilor contractuale mai sus menţionate, la deplasări participând doi salariaţi ai societăţii.

Deplasările salariaţilor SC X SRL s-au făcut ca urmare a invitaţiilor adresate de Porsche Romania prin e-mail.”

Organul de control fiscal nu detaliază ce documente justificative trebuia să prezinte contestatorul pentru a atesta că serviciul a fost achiziţionat în folosul operaţiunilor taxabile.

Din analiza documentelor prezentate de contestator organul de soluţionare reţine faptul că acesta demonstrează că persoanele menţionate au făcut efectiv deplasarea în Finlanda, şi au participat la Audi Drifting Experience Finlanda, dar, facturile au fost emise pe numele Porsche Romania şi nu direct pe numele SC X SRL, aceasta deoarece invitaţia a fost făcută de Porsche Romania.

Referitor la documentele care fac dovada cheltuielilor cu deplasările organul de soluţionare contestată constată că la dosarul cauzei se găsesc următoarele documente:

- contractul de prestări servicii încheiat între S.C. X SRL şi SC X SRL prin care se specifică la pct.3 Conferinţe şi evenimente următoarele: “ distribuitorul se obligă să participe la conferinţele Distribuitorilor AUDI , la congresele şi evenimentele de lansare de produs, care se adresează mai ales proprietarului şi directorului general”;
- programul de desfăşurare al evenimentului AUDI driving experience;
- documentul care atestă deplasarea cu avionul, în speta biletele de avion pe numele X şi X, salariaţi ai SC X SRL;
- factura furnizorului de servicii de transport;
- factura nr. FX Y emisă de Porsche Romania pentru SC X SRL privind refacturarea Audi Drifting Experience Finlanda;
- documentul din care rezultă că salariaţii SC X SRL – X şi X au participat la conferinţa şi congresele referitoare la lansarea produselor.

Din analiza acestor documente rezultă că salariaţii societăţii SC X SRL – X şi X au efectuat aceste deplasări, deţinând în acest sens documentele menţionate mai sus.

În aceste condiţii nu poate fi reţinută constatarea organului de control prin care se stabileşte că “ societatea nu deţine documente justificative care să ateste că serviciul a fost achiziţionat în folosul operaţiunilor taxabile”

În drept, art.213, al.4 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevede:

“ART. 213

Soluționarea contestației

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Se mai constata de asemenea ca nici sustinerea data in Nota explicativa de catre administratorul X nu este reala si anume “ Intrucat organizarea deplasarilor s-a realizat de Porche Romania, societatea nu este indreptatita sa detina facturi pentru cazare, transport, etc, aferente deplasarilor”.

În acest sens la dosarul cauzei a fost anexata factura nr. FX Y din care rezulta ca Porche Romania a refacturat SC X SRL contravaloarea cheltuielilor ocazionate de deplasarea salariatilor la Audi Drifting Experience Finlanda.

În drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.6 si art.7, al.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala si pct.6.1 din Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de Porcedura Fiscala astfel:

“ART.6

Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete, asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza”.

“Norme metodologice:

6.1. În aprecierea unei situații fiscale asupra căreia urmează a lua o decizie, organul fiscal va determina stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege.

ART. 7

Rolul activ

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, **să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare** pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Organul de solutionare retine ca in analiza efectuata, organul de control fiscal nu a identificat si nu a avut in vedere toate circumstantele edificatoare acestui caz.

De asemenea se mai constata ca la analiza profitului impozabil cu consecinta stabilirii impozitului pe profit, organele de control considera ca, cheltuielile efectuate cu deplasarea in Finlanda nu ar avea un caracter nedeductibil neexistand in actul de impunere nici o analiza care sa vizeze acest lucru.

În acest context urmează ca pentru acest capat de cerere, pct.2.7.1 din Raportul de Inspectie Fiscala nr.Y sa fie desfiintat, precum si Decizia de impunere nr.Y.

4. Referitor la capatul de cerere prin care contestatoarea solicita admiterea contestatiei pentru suma de Y lei, reprezentand majorari de intarziere calculate ca urmare a faptului ca societatea nu a calculat TVA aferenta avansurilor incasate de la clienti in perioada ianuarie – decembrie 2006 organele de solutionare retin urmatoarele:

Organul de control analizand situatia avansurilor incasate de la clienti in perioada ianuarie 2006 – decembrie 2006 a stabilit ca in drept au fost incalcate prevederile art.134, al.5, lit.b din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Acesta prevede ca :

“CAP. 6

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

ART. 134

Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.”

Din analiza actelor de impunere respectiv a Raportului de Inspectie Fiscala si Decizia de impunere nr.Y nu rezulta ca organul de control a motivat de ce SC X SRL trebuia sa colecteze TVA pentru avansuri, de asemenea nu rezulta nici analiza facuta de catre organul de control referitor la exceptia prevazuta de legiuitor cu privire la avansurile incasate pentru plata importurilor.

Astfel, in lege se arata ca: “ Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite”.

În referatul cu propuneri de solutionare organul de control arata ca la baza impunerii, respectiv a obligatiei de a colecta TVA pentru avansuri sta faptul ca contestatoarea nu este importator direct, ori o astfel de conditie nu este impusa de legiuitor.

În consecinta organul de control trebuia sa detalieze obligatia colectarii TVA de catre contestatoare pentru avansuri, si sa aplice prevederile legale referitoare la exceptia exigibilitatii taxei pentru avansurile incasate cu ocazia platii importurilor.

Fata de aceste considerente urmeaza ca pentru acest capat de cerere sa se desfiinteze Raportul de inspectie fiscala si Decizia de impunere.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 216 alin. (1) si (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 , privind Codul de Procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E

Respingerea contestatiei ca neintemeiata pentru suma de Y lei, reprezentand impozit pe profit si Y lei, reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe profit.

Desfiintarea Deciziei de impunere nr.Y si Raportului de inspectie fiscala nr.Y pentru suma de Y lei, reprezentand TVA si accesorii aferente in suma de Y lei, urmand ca organele de control, altele decat cele care au incheiat actul contestat, sa intocmesca un nou act de control avand in vedere prevederile prezentei decizii de solutionare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj , in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

SEF SERVICIU JURIDIC

**SEF SERVICIU:
INSPECTOR:**